

Folke Wetter in memoriam

Professor emeritus Folke Wetter, som på sin tid var en av Nordens ledande kriminalister, avled den 28 april 1961 efter ett långt och gagneligt livsverk samt — under de allra senaste åren — ett otium cum dignitate.

Wetter föddes i Jönköping, medan fadern, sedermera justitieministern och presidenten i kammarrätten G. A. Pettersson, tjänstgjorde i Göta hovrätt. Sedan fadern blivit justitieråd och familjen flyttat till Stockholm, avlade Wetter studentexamen vid Nya elementarskolan i Stockholm vid 17 års ålder. Han fortsatte därefter sina studier i utomordentligt rask takt och blev, efter att ha disputerat för juris utriusque doktorsgrad på en avhandling om trolöshet mot huvudman, redan vid 24 års ålder förordnad att uppehålla professuren i straffrätt i Uppsala. Denna professur, vars ordinarie innehavare han några år senare blev, upprätthöll han sedan ända tills han uppnådde pensionsåldern.

Åt undervisningen i straffrätt och juridisk encyklopedi ägnade sig Wetter städse med största nit och intresse. Medan andra medlemmar av fakulteten tidvis läto andra göromål i så hög grad inkräkta på den akademiska undervisningen att det föranledde någon att tala om „en fakultet i förskingringen“, förblev Wetter en fakultetens fasta stödjare, som alltid lät den akademiska undervisningen komma i främsta rummet. För de juris studerande var detta till stor nytta.

Kännetecknande för all Wetters verksamhet var det praktiska greppet på uppgiften. Den klyfta mellan teoretisk undervisning och praktisk tillämpning, som eljest ofta vållar olägenhet inom den juridiska utbildningen, lät Wetter icke göra sig bred. Här till bidrog säkerligen, att han själv var praktiskt verksam, bl. a. som krigsdomare och kommunalman.

För lagstiftningsarbete blev Wetter flitigt tagen i anspråk. År 1934 framlade han en promemoria med riktlinjer för en reform av lagstiftningen om förmögenhetsbrott. När straffrättskommittén år 1937 tillsattes med uppgift att successivt utarbeta nya bestämmelser om de särskilda brotten och göra början med förmögenhetsbrotten, blev Wetter ledamot av kommittén. Han medverkade sedan som ledamot ända tills kommittén år 1953 avgav sitt slutbetänkande med förslag till brottsbalk.

Som lagstiftare och politiker ådagalade Wetter en sund konservatism. Han ville aldrig godtaga utländska förebilder eller inhemska uppslag förrän han fått noggrant pröva och kontrollera dem. Som granskare var Wetter synnerligen värdefull i lagstiftningsarbete, ty han kände ansvar för att aldrig släppa fram ett förslag innan det kommit i fullgott skick. Därjämte hade han emellertid även blicken öppen för de idéer som rörde sig i tiden. Han medverkade till genomgripande reformer, vilka kommit Sverige att framträda som ett föregångsland på straffrättens område. Sålunda framlade han som kommittéordförande förslag, vilka ledde till den nuvarande svenska lagstiftningen om villkorlig dom och villkorlig frigivning.

Slutligen kan nämnas att Wetter under många år var medlem i Svenska kriminalistföreningens styrelse och tog verksam del i samarbetet mellan de nordiska kriminalistföreningarna.

Wetters verksamhet var rik och mångskiftande men aldrig så splittrad att icke var sak blev väl utförd. Genom sin redbarhet och trofasthet förvärvade han många vänner, vilka bevara honom i ljusaste minne.

Nils Beckman.